

Farmaatsiafirmade lõa otsas olev meedia varjab aidi tegelikku olemust, kirjutab noor maailmarändurist eestlanna. Rasket tõbe ei põhjusta mitte HI-viirus, vaid hoopis inimeste ennasthävitav eluviis ja liigne ravimite pruukimine.

Viimase kahe aasta rännakute jooksul on elu mind Austraalias, Hispaanias ja Horvaatias viinud kokku kümnete inimestega, kes on veendunud, et aids pole sugugi see, mida meile meedias pähe määratakse. Pärast pikki vestlusi, loengute kuulamist ja lugematute netilehekülgede uurimist ei suuda enam vaiki olla.

Hoopis hävitav elustiil. Sajad auväärsed teadlased ja meditsiinidoktorid - nende seas vähemalt kolm Nobeli preemia laureaati - väidavad aidi kohta kui ühest suust: pole mingit HI-viirust, on vaid elupõletamine. Kangete HI-viiruse vastaste medikamentide tarvitamise tulemusena variseb inimese immuunsüsteem lõpuks kokku ja seda olukorda siis aidsiks nimetataksegi. Biokeemik, 1993. aasta Nobeli keemiapreemia laureaati dr Kary Mullis väitis sama aasta 28. novembri Sunday Timesis: «Kui on olemas tõendusmaterjal, et HIV põhjustab aidi, siis peaksid olema teaduslikud dokumendid, mis kas siis üksi või koos seda fakti demonstreerivad, vähemalt suure tõenäolisusega. Sellist dokumenti pole olemas.» Järgmise aasta 3. aprillil sai sama lehe veergudel sõna California Berkeley ülikooli molekulaar- ja rakubioloogia professor dr Harry Rubin: «See, et aidi põhjustab HI-viirus, ei ole tõestatud, samuti pole tõestatud, et see mängib rolli ükskõik millise sündroomi juures.» Samas lehenumber nimetab Harvardi ja John Hopkinsi ülikooli endine biokeemiaprofessor dr Charles Thomas dogmat, et HIV põhjustab aidi, suurimaks ja arvatavasti moraalselt kõige hävitavamaks pettuseks, mis eales läänemaailma noorte meeste ja naiste suhtes toime on pandud. Berkeley ülikooli professori Peter Duesbergi sõnul on HI-viirus tegelikult väike kahjutu rändur, keda aidi tekitamises süüdistada oleks ülekohtune: «Kui tahame aidi ennetada, siis peaks rahvast hoiatama mitte seksi, vaid hoopis mürgitavate ravimite eest. «Ta peab silmas aidi ravil kasutatavaid AZT ravimeid. Järjest rohkem biomedikuid ei usu surmavasse aidsiviirusesse nimega HIV. Nad väidavad, et see viirus on õigupoolest kahjutu. Enamik neist arvab, et aids ei ole ka seksuaalsel teel edasiantav. Inimesed surevad, sest nad on surnuks mürgitatud toksiliste viirusevastaste medikamentidega.

Osa aidsidissidentidest peab küsitavaks isegi selle viiruse olemasolu. Skeptikud ülevad, et aidsiviirust pole isegi kunagi tõeliselt isoleeritud ja aidsitestid on väärtusetud. Netileheküljel www.virusmyth.net oma enam kui 1200 lehekülje ja rohkem kui 850 artikliga annab aidsidissidentide seisukohtadest põhjaliku ülevaate.

«Aids on julm pettus, mida toetatakse sellepärast, et nii palju inimesi selle pealt raha teenib,» seisab leheküljel. «Jätke see raha kõrvale ja kogu mütoлогия variseb kokku.» Aidi ümber on keerelnud tööstus, millest sõltub paljude karjäär, ning ärid, kuid see ei anna erilist lootust haigestunutele. «See kõik töötabeeldusel, et HIV=aids=surm.»

Sootuks teised põhjused. Aidsidissidendid leiavad, et selle diagnoosiga inimesed võivad olla

haiged hoopis teistel põhjustel:

- vähemalt 29 haiguse ekslik diagnoos ja ravi selle tõttu, et need on HIViks tembeldatud (HIV-testid on kahtlased);

- toksiline kemoteraapia HIVi-vastaste ravimitega nagu AZT;
- meelelahutuslikel eesmärkidel tarvitavate narkootikumide tarbimise tagajärjed;
- paljud nakkused, sugulisel teel levivad haigused ning antibiootikumide ületarbimine;
- krooniline alatoitumus;
- sügavast vaesusest tulenevad elutingimused;
- psühhosomaatiline terror, mille on esile kutsunud positiivne HIV-diagnoos.

Meile räägitakse, et igaühel on risk nakatuda HI-viirusega. Ometi on vähemalt 90% aidsinimestest ikka veel pärit algsetest riskigruppidest - seega gei-meeste, narkomaanide, hemofiilikute ja vereülekanne saajate hulgast. Kui aids oleks nakkav haigus, siis ei oleks tal võimalik peaaegu täielikult nimetatud riskigruppide raames püsida.

Aidsidissidendid seavad kahtluse alla ka HIV-testid. Sellist asja nagu aidsitest polegi olemas, kinnitavad nad. Praegu kasutatavad testid ei diagnoosi aidsi ega suuda kindlaks määrata ka HI-viirust. ELISA-nimeline test, mida kasutatakse tavaliselt HIVi nakkuse diagnoosimiseks, näitab üksnes proteiinide ja antikehade - mida peetakse HIVile iseloomulikuks - vastastikuseid mõjutusi, aga ei määra HIVi ennast.

Aidsidissidendid märgivad, et maailmas on kasutusel vähemalt kaheksa ametlikku HIV-testi standardit. Iga testi tulemust võidakse tõlgendada kas negatiivse või positiivseks. Sõltuvalt sellest, kus inimene elab või kas ta kuulub riskigruppi või mitte. Vähemasti 60 juhul võib anda HIV-test ekslikult positiivse tulemuse. Näiteks tuberkuloosi, neerupuudulikkuse, gripi, herpese, raseduse, malaaria, hepatiit B - ja teetanusevaktsiini, organiülekanne, hemofiilia, hepatiidi, paelussi ja mitme teise parasiidi olemasolul.

Organisatsiooni Alive & Well AIDS Alternatives rajaja ja juht Christine Maggiore ütleb oma viide keelde tõlgitud raamatus «Mida teha, kui kõik, mida sa arvasid end aidsi kohta teadvat, osutub valeks?» («What if Everything You Thought You Knew About AIDS Was Wrong»), et aids pole mingi uus haigus. Ta on vaid uus nimetus ammu teadaolevate ja omavahel seoseta seisundite nimistule (vt www.aliveandwell.org esimesed kümme peatükki).

Aidsidissidentide elu pole kerge. Teadlasi, kes julgevad teistsuguseid arvamusi avaldada, sunnitakse vaikima, neid laimatakse ja ignoreeritakse, isegi rünnatakse füüsiliselt.

Rahvusvahelise aidsühingu president dr Mark Wainberg kuulutab ajakirja Gay Today ülemöödunud aasta mainumbris: «Kui meil õnnestuks mõni aidsidissident luku taha panna,

garanteeriksin ma teile, et see HIV-eitajate liikumine sureks üsna kähku välja.»

Kui staažikas dr E. Willner hämmastas Hispaaniat sellega, et süstis oma verre HIV-positiivse hemofiiliku verd ja oli ka kaks aastat hiljem elu ja tervise juures, siis Ühendriikide press ei kajastanud seda kõige väiksema nupukesegagi. Hispaanias räägiti sellest kõigi tähtsamate lehtede esikülgedel. Miks?

Põhjus on lihtne - aidsiravimeid tootvate ravimifirmade kasumid, ulatuvad miljarditesse dollaritesse. Isegi napi kvalifikatsiooniga nn aidsiekspert on kiiresti rikastunud. Aidsi kui rahalehma ründamise eest ei jaota rahalisi autasusid aga keegi.

Lisaiinfot vaata:

www.duesberg.com

Autor: Sirli Serman Autor on lõpetanud Austraalia Loodusteraapia Kolledži Sydneys korrektiivmassaaži erialal.

Allikas: Luup Lisatud 15. veebr. 2002 (<http://arhiiv.koolielu.ee/pages.php/020507,2620>)

{comments on}